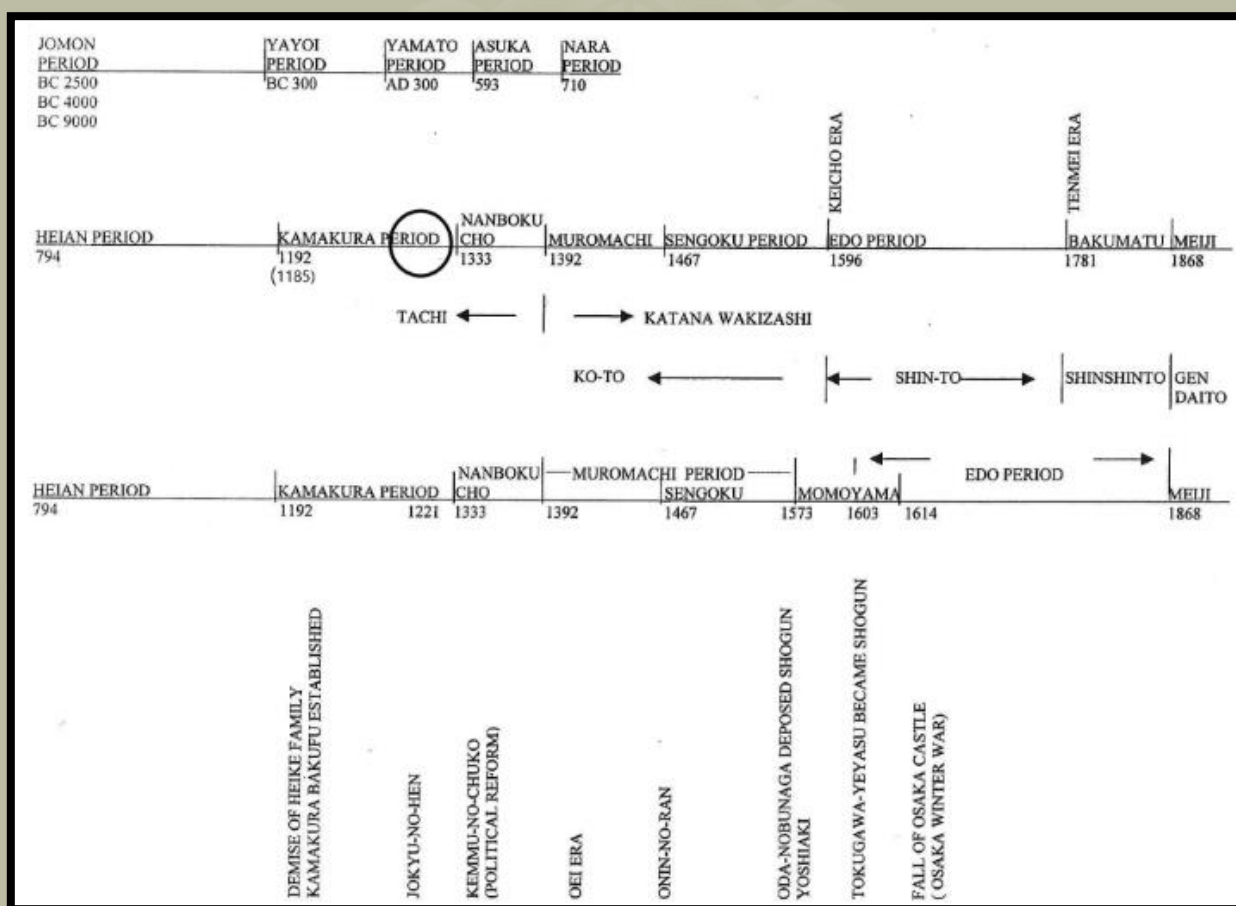

Késő Kamakura-korszak története (鎌倉 後期).

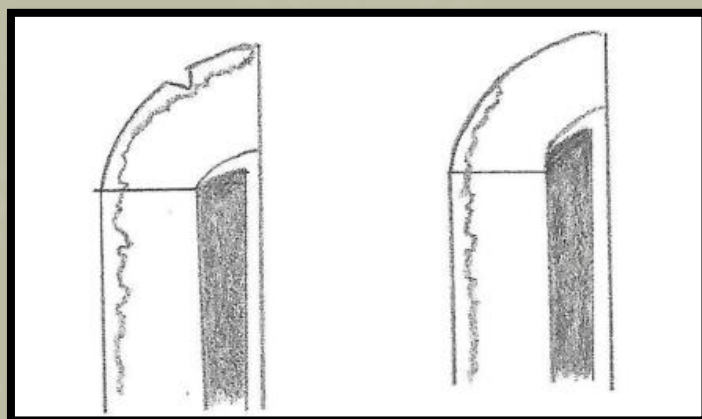
A kör jelzi az általunk megvitatott időszakot.

GENKO 元寇 (1274 and 1281)

Dzsingisz Kahn unokája, *Khubilai Kahn*, 1274-ben és 1281-ben kétszer is megpróbálta megtámadni Japánt. Mindkét alkalommal egy erős tájfun sújtotta Japánt. A mongolok nagyszámú katonát küldtek Japánba, mindenféle ellátással, hatalmas számú hajóhadon. Ezeknek a hajóknak a tenger partján egymás mellett kellett maradniuk, nagyon szorosan, *Kyushu* partjának korlátozott területén. Amikor a tájfun jött az erős széllel, az megingatta a hajókat, miután azok egymásnak ütdtek és felborultak. Sok ember esett a vízbe és fulladt meg. Szintén elvesztették az ellátmányukat. Ennek ellenére, a mongol katonák leszálltak és harcoltak a japán hadsereggel, de a tájfun és a hajók összeroncsolódása miatt nem volt sok választásuk, csak az, hogy elhagyják Japánt. Ennek eredményeként

Japán nyert. Valójában a mongolok sokkal jobb fegyverekkel rendelkeztek, mint a japánok. A csoportos harci módszereik sokkal jobbak és hatékonyabbak voltak, mint a japán egyéni harci módszer. Ekkor jött létre a híres japán kifejezés, a „*Kamikaze*” (isteni szél).

A mongol invázió után nyilvánvalóvá vált az *Ikubi Kissaki* stílusának megváltoztatásának szükségessége. Amikor ezt a fajta kardot használták a háborúban, a leginkább sérült terület a *Kissaki* volt. A japán katonák többnyire *Ikubi Kissaki* stílusú kardot használtak ebben a háborúban. Az *Ikubi Kissaki* *tachik*nak rövid *kissakija* volt, ezért amikor a *Kissaki* sérült területét javítás céljából lecsiszolták, a *yakiba* felső része (edzett terület) eltűnt, és a *hi* (horony) túl magasra emelkedett a *boshi* területén (felső háromszögszerű terület). A rövid *ikubi kissaki* még rövidebbé válik, és a *hi* túlságosan magasra emelkedik a *boshi* területébe. Esztétikai szempontból ez nem vonzó megjelenés, és funkcionálisan sem működik. E hiányosság kompenzálására egy új stílus jelent meg a *Kamakura*-korszak második felében.

A *Kamakura*-korszak későbbi szakaszában a kardkovácsok új stílusú kardot kezdtek kialakítani, hogy ellensúlyozzák ezt a hibát. Az emberek lelkesedése, amelyet a mongol visszavonulás váltott ki, tükrözte a kard megjelenését. Általánosságban elmondható, hogy a *hamon* és a test alakja mutatós és erősebb megjelenést kapott.

Kamakura nagyon virágzó hely lett a *Hojo* család hatalma alatt. Ebben az időben számos kardkovács költözött Kamakurába *Bizen*ből, *Kiotó*ból és más helyekről, és új stílust teremtettek. Ez a *Soshu* iskola kezdete (*Soshu* jelenleg a *Kanagawa* térség). Sok híres kardkovács jelent itt meg ebben az időben. Az egyik ilyen híres kardkovács *Masamune* volt. *Masamune* sírja a *Honkaku-Ji* templomban található, amely körülbelül 5 vagy 6 perc sétára található a *Kamakura* vasútállomástól. Amíg a szerző *Mori Sensei* (tanár) kardtanulmányozó tanfolyamán járt, az egyik hallgató, akivel ott tanulhatott, a *Masamune* család közvetlen 24. generációs leszármazottja volt. A vezetékeve *Yamamura*, és még mindig csodálatos kardokat készít Kamakurában. Kiváló konyhai késeket is készít. Boltjának neve *Masamune Kogei*, rövid sétára a *Kamakura*

vasútállomástól. A hely megkereséséhez kérdezze meg a vasútállomás információs központját.

2019. május Tsunahiro Yamamura és a szerző.

Honkaku-Ji templom.

Original source: <https://studyingjapanesewords.com/2018/01/20/14late-kamakura-period/>